

הרי למדנו הדיבור שאדם מדבר הוא עולה ובקע רקיעים עד דסלא (ס"א ראתישבָא) בדוכתייה, ואתער מה דאתער, עד שהוא עולה במקומ הרاءו לו ומעורר את מה שהוא מעורר אי טב, טב. אי ביש, ביש. דהינו אם הוא דיבור טוב הוא מעורר טוב ואם הוא דיבור רע הוא מעורר רע ח"ז לעל דא כתיב, (דברים כט) ונשמרת מפל דבר רע שנפירושו שתזהר מכל דיבור רע שכמו שהמלכות נקראת דבר כך נשמרת מכל דבר רע שפירשו שתזהר מכל דיבור רע שכמו שהמלכות נקראת דבר כך בנגדה הלילית נקראת דבר והוא אשת הסמא"ל הנקרה רע וזה נשמרת מכל דבר רע שלא יעור ע"י דיבור רע את דבר רע שם סמא"ל ולילית (אור החמה בשם המהרה"ז).

ארבעה מינים המסתעפים לעוד שלשה פרטימ אחרים שהם שבע ספריות ד' מיגין בלולב [מה], ואינזן שבעה. ארבעה מינים הם בלולב והם שבעה פריטים בנגד החסדים המתפשטים בו"ת (הרמ"ז) דהינו שלושה הדסים בנגד החסדים שחג"ת ושתי ערבות בנגד החסדים שבנצה והוד ולולב בנגד החסד שביסוד ואתרוג בנגד החסד שבמלכותiae תימא דז' מיגין אינזן. וקשה שמכיוון שהם רומיים לספריות שונות היה צריך ליטול שבעה מינים שונים ולמה הتورה אמרה ליטול רק ד' מינים (רמ"ק) לאו חבי, אלא ארבעה ניגחו ואינזן.

אור הרשב"י

הושער ע"י דיבור ותילה מבאר שדר' מינים [מה] מכיוון שריבר בעניין הדיבור והמעשה הם בו"ת (אור החמה בשם המהרה"ז). שמעוררים למעלה מוסף הזוהר לדבר בעניין לולב ומינו הפעלים ע"י מעשה וערבה של

הלימוד היומי

לע"ג ר' אורן גרבינן בן סולטנה ז"ל - ור' יחזקאל הכהן בן שלמה ז"ל

מַתְפִרְשֵׁין לְתָלֵת אֶחָרֶנִין. אין הדבר בן אלא יטודם הוא רק ד' מינים דהינו הדס חסד, וערבה דין, ולולב רחמים, ואתרוג כלול משלוחתם, והם מסתעפים לעוד שלושה פרטים אחרים בעניין שהם ז' ספירות אמנים עיקר עניינם אלא רק ארבעה (רמ"ק) **וּבְעוֹבֶדֶא דְלֻהּוֹן אֲתַעַרְוּ שְׁבָעָה אֶחָרֶנִין לְעִילָא,** וע"י המשעה של נטילת ד' מינים למטה בעוה"ז מתועරרים שבע ספירות אחרות לעולה שהם חג"ת נה"ם (רמ"ק) **לְאוֹטֶבֶא עַלְמָא בְכָמָה סְטוּרִין.** כדי להטיב לעולם בכמה מיני חסדים ולכון מנענעים לקצוות העולם כדי להמשיך שפע ממש ומנענעים ג' פעמים בכל כיוון בנגד חסד דין וرحمים שבכל צד (רמ"ק).

המלכות מקבלת שפע מהו"ק דז"א ולכון סובבים את המזבח סוד המלכות מקיפים ומשפיעים בה

כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, אף על גב **הָאִיהִ בְּכָלְלָא,** שהיא המלכות שהיא בוגרת האתרוג (רמ"ק) אף על גב שהיא בכלל ד' המינים **מִתְבָּרְכָא מִפְלָהוּ שִׁית,** היא מתברכת ומתקבלת את השפע מכל שאר שש הפרטים שבולב ומינויו שהם בוגר ו"ק דז"א ולכון המלכות נקרה בנסת ישראל לפני שהיא כונסת לתוכה את השפע מו"ק דז"א הנקרא ישראל (רמ"ק) (ס"א ולא תברכה מאינון שית) **וּמִגְּחָלָא דְעַמִּיקָא דְמִבּוּעָא,** **דְגַנִּיד וְלֹא פְסִיק לְעַלְמִין מִימּוּי** וכן המלכות מקבלת שפע מהבינה הנקרה נחל עמוק שנובע ונמשך ואין מימי פוסקים לעולם (מק"מ) **דְגַנְדָא** (ס"א מלגנדא) **עַלְיִיחּוּ, וַיְגַנְקָא לְבָת.** הנמשך שם אל ו"ק

דו"א, וע"י זה אמא מנicha את הבת שהיא המלכות [מו] **דְּהָא בְּגִין דְּאֵיכֶיהָ בַּת לְהָ לְעַלְמָא עַלְמָא עַלְמָא וְתַתְאָה,** כי בגלל שהמלכות היא בת לבינה שהיא עולם העליון והיא בת לו"א שהוא עולם התחתון **אַתְּבָרְכָא מְגִיְּהוּ בְּאַתְּעַרְוֹתָא דָא.** לכן היא מתברכת מהם ע"י התהעורות שנעשית ע"י נתילת ד' מיניהם **דְּהָא בְּשַׁעַתָּא דְּכִנְסָתָא יִשְׂרָאֵל אַתְּבָרְכָא מְגִיְּהוּ,** כי בשעה שכנסת ישראל שהיא המלכות מתברכת בְּלָהּוּ עַלְמָיו אַתְּבָרְכָן, כי בשעה שכנסת ישראל שהיא המלכות מתברכת מהם גם כל העולמות ב"ע ובכללם העווה"ז מתברכים על ידה (מק"מ) **עַל דָא סּוּבָּבִים אֶת הַמּוֹזֵבָח בְּמַה דְּאַתְּמָר.** וכך מסובבים ומkipim את המזבח עם ד' המינים כמו שלמדנו מפני שהמזבח הוא סוד המלכות וצריך להמשיך לה שפה מכל הו"ק וכולם מקיפים אותה ומשפיעים בה (רמ"ק).

ע"י מצות ארבעת המינים ממשיכים נשמי ברכה לעולם ולבן צרייך שייהיו לחיים ולא יבשים

וְעַזְבָּנָה בְּאַתְּעַרְוֹתָא דָא, שִׁיתָא [מו] **בְּלָהּוּ מְתֻבְּרָכָא בְּמִיאָ, לְאַסְתְּפָקָא בֵּיהָ,** ועוד בהתעורות של הלולב השנה כולה מתברכת בני הגשמי שיסתפקו כולם מאותם המים **וְאַשְׁתָּאָבִין בְּלָהּוּ מְפֻבוּעָא דִיְנָא** (ס"א דימא) (רמ"א) (ס"א דנחלא) **עַמִּיקָא דְבָלָא,** **לְנַחַתָּא לְעַלְמָא.** ושואבים כולם גבורות גשמי מנביעת הנחל העמוק מכולם

אור הרשב"

[מו] ולכן המלכות מתברכת יותר מהו"ק, כי מתברכת מכולם יחד (הרמ"ז).
כ"א מהם מתברך משלו בלבד והמלכות [מו] הרמ"ק גורס שתא.

הילמוד היומי

לע"ג ר' אוריה גרבינאן בן סולטנה ז"ל - ור' יחזקאל הכהן בן שלמה ז"ל

שהיא הבינה (רמ"ק) בכדי להוריד את הגשמיים בעולם התחתון **ובגין כה, בעין**, **בלחו לחין ולא יבשין, לא משבא ברכאן לעלמא**, ומשום כך צריך שד' המינים יהיו לחיים ולא יבשים בכדי להמשיך ע"י את ברכות הגשמיים לעולם **בגין דאיילני אלין, בלחו לחין תדירא**, מכיוון שהאלנות של ד' המינים כולם הם לחין תמיד **וטרפין דלהוז משטבהין תדירא**, והעלים שלהם מצויים תמיד בין בקייז ובין בחורף **וזמן חרדותא דלהוז בהאי זמנא**. זמן השמחה שלהם הוא באותו הזמן של חג הסוכות כי אז הם לחיים ביותר ולכון ע"י מצוות הנענוו שמנענוו בהם ממשיכים גשמי ברכה לעולם הזה (רמ"ק).

בחג הסוכות הממנוגים על האילנות ועל ארבעת המינים מקבלים ברכות וشفע
ומשפעים אותם במלכות

ותגינן בספרא דרב המנוגא סבא, ולמדנו בספרו של רב המנוגא סבא **ההא הילא דאתפקדא על איילני אלין**, שהוא השר והכח העליון הממנונה על האילנות של ד' המינים **בל חד וחד מאלין**, כל אחד מדר' השרים של האילנות של ד' המינים **לא נטיל ברכאן דחרדותא לעילא**, לא מקבל ברכות של שמחה למעלה **אלא בזמנא דא**. אלא בזמן הזה של חג הסוכות **וחרדותא דלהוז בלחו לעילא**, ובין השמחה של קבלת הברכות למעלה **וחרדותא דאיילני אלין לתתא**, ובין השמחה של האילנות למטה **בלחו בזמנא דא הוא**. כולם הם בזמן הזה של חג הסוכות **ואתערותא דלהוז באינו קדייש**.